Συνοδικὰ

■ **Πρὸς οἰκοδομὴν καὶ παραμυθίαν τῶν Ἀποδήμων Ἀδελφῶν μας**

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Νότιο Γερμανία καὶ Αὐστρία

25η - 29η Ὀκτωβρίου 2024 ἐκ. ἡμ.

Μὲ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανός, μαζὶ μὲ τὸν Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερο π. Ἄγγελο Μουρλᾶ καὶ μία μικρὰ συνοδία, ἐπραγματοποίησε Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψι στὴν Νότιο Γερμανία (Βαυαρία) καὶ Αὐστρία (25η - 29η Ὀκτωβρίου 2024 ἐκ. ἡμ.).

* * *

Τὴν Πέμπτη, 25.10.2024 ἐκ. ἡμ., *† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου*, οἱ ποιμένες ἐπισκέφθηκαν πιστοὺς τῆς μικρᾶς Κοινότητός μας στὴν Βαυαρία - Μόναχο, πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ οἰκοδομήν.

* * *

Τὴν Παρασκευή, 26.10.2024 ἐκ. ἡμ., *† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου*, ἐτελέσθη Θεία Λειτουργία στὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Φωτιστῶν τῆς Βαυαρίας Ἐμμεράμνου, Ῥοβέρτου, Κορβινιανοῦ καὶ Βονιφατίου. Ἐλειτούργησε ὁ π. Ἄγγελος, ὁ δὲ Σεβασμ. Ποιμένας μας παρέστη συμπροσευχόμενος.

Ἐν συνεχείᾳ, οἱ ἐπισκέπτες μετέβησαν μαζὶ μὲ μερικοὺς πιστοὺς στὸ Μπενεδικτμπόϊερν (Benediktbeuern), νοτιοδυτικὰ τοῦ Μονάχου, προκειμένου νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ὁμώνυμη Μονή, ἡ ὁποία ἱδρύθηκε τὸ 725 καὶ ἐγκαι-

νιάσθηκε τὸ 739 ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου. Εἶναι τὸ παλαιότερο καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ ὀμορφότερα Μοναστήρια τῆς Ἄνω Βαυαρίας.

• *Ἀρχικὰ ἀφιερωμένο στὴν χάρι τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ζεβεδαίου, ἀφιερώθηκε ἐπίσης ἀπὸ τὸ 800 στὸν Ὅσιο Βενέδικτο τῆς Νουρσίας, τὸ «Τυπικὸ» τοῦ ὁποίου ἐτηρεῖτο στὴν Μονή, καὶ ἀφοῦ ὁ Καρλομάγνος ἐδώρισε εἰς αὐτὴν ἱερὸ Λείψανο ἀπὸ τὸν ἀντιβραχίονα (πῆχυ) τοῦ Ἁγίου.*

Οἱ Μοναχοὶ τοῦ Μπενεδικτμπόϊερν ἐδημιούργησαν σχολεῖο καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα σκριπτόρια (scriptoria, αἴθουσα γραφῆς σὲ μεσαιωνικὰ εὐρωπαϊκὰ Μοναστήρια γιὰ τὴν ἀντιγραφή, τὴν εἰκονογράφησι καὶ τὴν βιβλιοδεσία χειρογράφων) στὴν νότια Βαυαρία.

Ἡ καταστροφὴ τῆς Μονῆς ἀπὸ τοὺς Οὔγγρους τὸ 955 ὡδήγησε στὴν ἐξαφάνισι τῆς Καρολίγγειας Σχολῆς.

Ἀνοικοδομήθηκε ἀπὸ τὸν Ἅγιο Οὐλρίχιο ἢ Οὐδάλριχο († Μνήμη: 4η Ἰουλίου), Ἐπίσκοπο Ἄουγκσμπουργκ (Augsburg, 923-973). Τὸ δὲ 1031 ἐγκαταστάθηκε μία Ἀδελφότητα ἀπὸ Βενεδικτίνους τῆς Μονῆς τοῦ Τέγκερνσι (Tegernsee). Πέρι τὸ 1200, ἡ Μονὴ εἶχε κήπους μὲ φαρμακευτικὰ βότανα, ἡ δὲ βιβλιοθήκη αὐτῆς, μὲ περίπου 250 χειρόγραφα, ἐκάλυπτε ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν.

Ἡ ἀκτινοβολία τῆς Μονῆς συνέχισε γιὰ αἰῶνες σὲ διαφόρους τομεῖς, ἐκπαιδευτικό, πολιστικό, ἐπιστημονικὸ κ.ἄ.

Ὅμως μὲ τὸ Ψήφισμα τῆς τελευταίας Συνόδου τῆς Αὐτοκρατορικῆς Βουλῆς (25η Φεβρουαρίου 1803 στὸ Ρέγκενσμπουργκ - ἐκλογικὸ σῶμα τῆς Βαυαρίας), διετάχθη ἡ Ἐκκοσμίκευσις (ἀναγκαστικὴ μεταβίβασις σὲ ἀστικὴ κατοχή) ὅλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν: ὅλες οἱ Μονὲς τῆς Ἁγίας Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας διαλύθηκαν, τὰ κτήρια πουλήθηκαν σὲ ἰδιῶτες, πολλὰ κειμήλια διεσκορπίσθησαν...

Ἀπὸ τὸ 1930 μία Ἀδελφότητα Σα-

λεσιανῶν τοῦ Ντὸν Μπόσκο ἀπέκτησαν τὰ κτήρια, ὅπου ἐγκατέστησαν διάφορα ἐκπαιδευτικά, πολιτιστικὰ καὶ κοινωνικὰ προγράμματα γιὰ τοὺς νέους.

Μετὰ τὴν ξενάγησι στὰ ἐντυπωσιακὰ κτήρια τῆς Μονῆς, οἱ ἐπισκέπτες εἶχαν τὴν μεγάλη εὐλογία νὰ προσκυνήσουν ἅγια Λείψανα τοῦ Ὁσίου Βενεδίκτου καὶ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας, στὸ περίτεχνο Αὐτῆς Παρεκκλήσι, τὸ ὁποῖο εἶχε κτισθῆ ὡς τάμα εὐγνωμοσύνης ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς, ὅταν ἡ Ἁγία τοὺς ἔσωσε ἀπὸ μία ἐπιδρομὴ Τιρολέζων.

* * *

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἡ μικρή μας Κοινότητα τῶν Ἁγίων Φωτιστῶν συναθροίσθηκε γιὰ νὰ δεχθῆ ἕνα νέο μέλος: **ὁ** π. Ἄγγελος ἐτέλεσε τὴν Βάπτισι τοῦ μικροῦ Νικολάου, ἕκτου τέκνου τῶν εὐσεβῶν Ἐμμανουὴλ καὶ Μαρίνης (ἔγγυον στὸ ἕβδομο), οἱ ὁποῖοι δέχθηκαν τὶς θερμὲς εὐχὲς ὅλων γιὰ τὴν ἐν Χριστῷ ἀνατροφὴ τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας αὐτῶν.

* * *

Τὸ Σάββατο, 27.10.2024 ἐκ. ἡμ., *† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος*, ἐτελέσθη Θεία Λειτουργία στὸν ἴδιο Ναό. **Ἐ**λειτούργησε ὁ π. Ἄγγελος, ὁ δὲ Σεβασμ. Ποιμένας μας παρέστη συμπροσευχόμενος.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας, ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἄγγελος καὶ ἡ μικρὰ συνοδία των ἀνεχώρησαν γιὰ τὸ Σάλτσμπουργκ τῆς Αὐστρίας, ὅπου τοὺς ὑποδέχθηκε ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ μας Ὑποδιακόνου Κυριάκου Κυριακίδη, Ὑπευθύνου τοῦ Ἱεροῦ Ναϋδρίου πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ροβέρτου, στὸ Κέστεντορφ (Köstendorf).

Τὸ ἀπόγευμα ἐτελέσθη ὁ Ἀναστάσιμος Ἑσπερινὸς στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ροβέρτου.

* * *

Τὴν Κυριακή, 28.10.2024 ἐκ. ἡμ., *† Μνήμη τῶν Ἁγίων Τερεντίου, Νεονίλλης καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν καὶ τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου Νέας Ὑόρκης τοῦ νέου Ὁμολογητοῦ,* ἐτελέσθη ὁ Ἀναστάσιμος Ὄρθρος καὶ ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία.

■ Στὴν Ὁμιλία του, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας ἀναφέρθηκε στὴν Εὐαγγελικὴ περικοπή (Κυριακὴ Ζ΄ Λουκᾶ).

Στὴν συγκλονιστικὴ αὐτὴ περικοπὴ ἀναφέρονται δύο μεγάλα θαύματα τοῦ Κυρίου μας: ἡ ἀνάστασις τῆς δωδεκαετοῦς θυγατρὸς τοῦ ἄρχοντος τῆς συναγωγῆς, ὁ ὁποῖος προσέτρεξε καὶ παρεκάλεσε τὸν Κυριό μας - «κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησε λέγων· ἡ παῖς, ἐγείρου», καὶ ἡ ἴασις τῆς Αἱμορροούσης γυναικός, ἡ ὁποία ἀπὸ συστολὴ καὶ ταπείνωσι δὲν ἐτόλμησε νὰ ζήτηση τὴν βοήθειά Του, ἀλλὰ μὲ πίστι θερμὴ - «ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι», μᾶς πληροφορεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος - ἐπλησίασε μυστικά, ἄγγιξε τὸ ἱμάτιο τοῦ Χριστοῦ μας καὶ ἰατρεύθηκε.

Στὴν διήγησι αὐτὴ μᾶς ἀποκαλύπτεται τὸ μέγα Μυστήριο τῆς Ἐπαφῆς, τὸ ὁποῖο χαρακτηρίζει καὶ ὅλα τὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας: πλησιάζουμε τὸν Κύριό μας, ὁ Κύριος ἐγγίζει ἐμᾶς καὶ ἐμεῖς Ἐκεῖνον... Καὶ «ἀκουμπώντας» τὸν Κύριον διὰ μέσου τῶν ἁγίων Μυστηρίων, θεραπεύεται ἡ ὕπαρξίς μας.

Λίγο-πολύ, ὅλοι πάσχουμε, ὅλοι εἴμεθα ἄσθενεῖς, ἔχουμε πνευματικὲς ἀσθένειες: εἴμεθα ὑπερήφανοι, θυμώδεις, ἔχουμε πονηροὺς λογισμούς, ἔχουμε κακία μέσα μας, εἴμεθα μνησίκακοι, εἴμεθα ἐπιρρεπεῖς στὰ πάθη τῆς φιληδονίας, τῆς φιλοδοξίας, τῆς φιλαργυρίας καὶ πολλὰ ἄλλα...

Εἴμεθα λοιπὸν ἀσθενεῖς, καὶ ἀλλοίμονο ἂν ὁ Χριστιανὸς πιστεύει, ὅτι δὲν εἶναι ἄρρωστος...

Ἡ ἀναφορά μας πρὸς τὸν Χριστό μας εἶναι ἀναφορὰ ἑνὸς ἀσθενοῦς, ὁ ὁποῖος προστρέχει στὸν Χριστόν μας ὡς Ἰατρόν, γιὰ νὰ θεραπευθῇ ἡ ψυχή του ἀπὸ τὰ πάθη. Βεβαίως ἂν εἶναι θέλημα Θεοῦ καὶ συμφέρον τῆς ψυχῆς μας, ὁ Χριστός μας δύναται νὰ θεραπεύσῃ καὶ τὸ σῶμα μας. Ἀλλὰ τὸ κυριώτερο εἶναι ἡ θεραπεία τῆς ψυχῆς μας, διότι ὅσον ἡ ψυχή μας δὲν εἶναι θεραπευμένη, ἐφ᾽ ὅσον εἶναι μολυσμένη μὲ τὶς ὑπόνοιες, κρίσεις, κατακρίσεις, ἀποστάσεις καὶ ὅλα τα σχετικά, εὑρίσκεται σὲ μία ὁμίχλη πνευματι-

κή, καὶ δὲν χαιρόμεθα τὴν ζωή, δὲν χαιρόμεθα τὴν σχέσι μας μὲ τὸν Χριστό μας, δὲν χαιρόμεθα τὴν σχέσι μας μὲ τὴν Ἐκκλησία, δὲν χαιρόμεθα τὴν σχέσι μας μὲ τὸν Ἀδελφό μας...

Πῶς θὰ θεραπευθῆ ἡ ψυχή μας; **Ἀ**κριβῶς μὲ τὸν τρόπο, τὸν ὁποῖο χρησιμοποιήσε ἡ αἱμορροοῦσα γυναίκα, ἐγγίζοντες τὸν Χριστό μας.

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, διαβάζουμε στὸν Προφήτη Ἱερεμία μία ἐκπληκτικὴ ἔκφρασι· **ὁ** Θεὸς «συστήνεται» τρόπον τινα στὸν Λαό Του, στοὺς ἀνθρώπους, καὶ λέγει: **«Θεὸς ἐγγίζων ἐγώ εἰμι, ... καὶ οὐχὶ Θεὸς πόρρωθεν»** (Ἱερεμ. κγ΄ 23)· ἑπομένως ἀπομένει σὲ Σᾶς μία προσπάθεια νὰ Μὲ ἐγγίξετε...

Γι᾽ αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος μᾶς κάνει μία θαυμάσια προτροπή: **«Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν». Π**λησιάσατε τὸν Θεὸν καὶ ἐγγίξατε Αὐτόν, ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος, δὲν εἶναι ἕνας ἀόρατος, ἄσαρκος Θεός, ἀπόμακρος στὸ Οὐρανό, νὰ παρακολουθῆ ἀπὸ ἐκεῖ τὴν πορεία καὶ ταλαιπωρία μας... **Ὄ**χι, εἶναι ὁ Θεὸς «ὁ ἐγγίζων ἡμῖν», καὶ μᾶς ἄγγιξε διὰ τῆς Σαρκώσεώς Του. **Ἔ**γινε ἄνθρωπος καὶ μποροῦμε νὰ Τὸν ψηλαφοῦμε μέσα ἀπὸ τὶς Εἰκόνες καὶ τὰ ἅγια τῆς Ἐκκλησίας μας. **Κ**αὶ κυρίως, μποροῦμε ὄχι ἁπλῶς νὰ Τὸν ἀγγίξουμε, ἀλλὰ νὰ κοινωνήσουμε τὸν ἴδιο τὸν Θεό μας, μέσῳ τῆς κοινωνίας τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Ἑπομένως αὐτὸ ποὺ ἀπαιτεῖται ἀπὸ ἐμᾶς εἶναι μία προσπάθεια προσεγγίσεως τοῦ Κυρίου μας. **Ὅ**σον εἴμεθα ἀδιάφοροι στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς, μένει ἕνα «κενὸ» μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ... **Λ**οιπόν –μᾶς προτρέπει ὁ Κύριος, πολεμῆστε τὰ πάθη σας, ἐξομολογηθῆτε, μετανοεῖτε, μάθετε νὰ προσεύχεσθε, μάθετε νὰ δίνετε ἐλεημοσύνη, μάθετε γενικῶς νὰ εἶσθε Χριστιανοί, γεμᾶτοι ταπείνωσι, ἀγάπη καὶ ἁγνότητα ψυχῆς καὶ σώματος... **Μ**ὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ Μὲ πλησιάσετε...

Καὶ ὁ Θεὸς θὰ ἑνωθῆ μὲ τὸ πλάσμα Του καὶ θὰ κατοικῆ μέσα μας ὁ Χριστὸς διὰ τῆς Χάριτος τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. **«Ζ**ῶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός», λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε μόνο ἐγγίσει τὸν Θεό, ἀλλὰ εἶχε ἑνωθῆ μαζί Του, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἂς τὸ θυμηθοῦμε, ἂς τὸ καλλεργοῦμε καθημερινῶς: πρέπει ἐμεῖς νὰ ἐγγίζουμε τὸν Χριστόν μας, τὸ κράσπεδο τῶν ἱματίων

Του νοερῶς, διὰ τῆς προσευχῆς, τῆς μετανοίας, τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀγάπης, τῆς ἀγνότητος, καὶ μὲ ἀποκορύφωμα τὴν κοινωνία τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων... Καὶ τότε θὰ γίνουμε κατοικητήρια τῆς Ἁγίας Τριάδος, τότε θὰ ἀνακαλύψουμε αὐτό, τὸ ὁποῖο ἔχουμε χάσει, δηλαδὴ τὴν ἀριστοκρατικότητά μας, τὴν ἀξιοπρέπεια, ἡ ὁποία μᾶς δόθηκε στὸ ἅγιο Βάπτισμα...

• **Μ**ετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπόγευμα, πραγματοποιήθηκαν Συνάξεις στὴν πολὺ φιλόξενη οἰκία τοῦ Ὑποδιακόνου Κυριάκου Κυριακίδου, κατὰ τὶς ὁποῖες συνεζητήθησαν θέματα σχετικὰ μὲ τὸ βίωμα τῆς Μετανοίας στὴν καθημερινή μας ζωή.

* * *

Τὴν Δευτέρα, 29.10.2024 ἐκ. ἡμ., *† Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας*, οἱ Ποιμένες ἐπέστρεψαν στὴν Ἑλλάδα εὐχαριστοῦντες τὸν Μέγαν Ἀρχιποιμένα γιὰ τὶς εὐλογίες τῆς ὀλιγοημέρου, ἀλλὰ καρποφόρου αὐτῆς Ποιμαντικῆς Ἐπισκέψεως, πρὸς οἰκοδομὴν καὶ παραμυθίαν τοῦ *Μικροῦ Ποιμνίου* μας.

Δόξα τῷ Θεῷ, πάντων ἕνεκεν!...

† Γ.Ἱ.Μ.